

ዝባድ!

ዝባድ ላቢን፣ ወዝዋን በዕንጨት፣ በጋሬጣ ወይ በሾለ ዲንጋይ አስጠግታ፣ አፍርጣ ቆሻሻ ሆኖባት፣ ግማት፣ ጭቅቅት ጠርጋ ታብሳለች ለመጸዳጀት...

ሰውም ላቢን ወስዶ፣ አንጥሮና አፍልቶ በጥበብ፣ ብልሓት ይሠራዋል ሽቶ ጠረፏ ደስ ይላል፣ ከሩቅም ያውዳል ላቢንም የወርቅ ያህል እጅግ ይወደዳል!

ዝባድ በሌላ ስም ይሏታል ጥሪኝ ግን እርሷ አትጣራም፣ ምን ብትሆን ሞኝ ወዝዋ ከሸተተው አይቀርባት ትንኝ ለሌላም ፈውስ ናት ሲሉ ሰማሁኝ

ለፍታ፣ ወጥታ፣ ወርዳ፣ በላብዋ ድካም በማደን ስትኖር ቀላል አይደለም! ትላ-ትል፣ ገበሎ፣ አይጥ፣ እንሸላሊት ቀለቧ ነው አሉ ቀንድ-አውጣ፣ ዕንቁራሪት

በብላሽ አይሰጥም የሰው ልጅ ዓቅሙን ዋጋ ሳያስከፍል የላብ፣ ደም-ወዙን ይህን ብታውቅ ዝባድ መች እንዲህ በቀላል ላቢን ትሰጥ ነበር ሳትል፣ “ይከፈላል!”

ገ/አ. ጎርፉ።

Back to Meskot

The views reflected in the above poems are solely of the author and are not necessarily shared by Meskot. You may contact **G.E. Gorfu** for comments at gegorfu@yahoo.com.